

што ставало тамъ. Казвать, царь Романъ ся-сдръжалъ и не ся-уплашилъ отъ страшный неприа-телъ да ся-връне назадъ, а прѣминжлъ слободно прѣзъ блъгарекъ-тѣ войскъ, и дошълъ на одъра да чака царь Симеона. Пръвентъ си дали заложници единъ другъ, послѣ Блъгаре-ти прѣглядали добрѣ одъра да нѣма нѣкожъ игрѣ, и тогава царь Симеонъ слѣзълъ отъ коня, въскачилъ-ся на одъра, и ся-приблизилъ до Романа. Откакъ ся-поздравили, зели да ся-разговарятъ за мира. Романъ ся-повече молилъ на побѣдителя си, отъ колкото да му прѣдлага прѣговоры. *) Негово-то смирение и моление умилоствовали царь Симеона, та склонилъ и свръзали миръ. Послѣ ся-раздѣлили, и Романъ надарилъ богато царь Симеона. Казвать, кога ся-разговаряли двамата владальци, станжло нѣшто чудно: надъ главы-ты имъ дошли два орела, и тосъ часъ ся-раздѣлили, единътъ отишълъ камъ Цариградъ, а другътъ камъ Тракиѣ.

Това былъ голѣмъ день за царь Симеона, може да те найголѣмъ день въ Блъгарекъ-тѣ историкъ. Блъгарекътъ царь дръжи при нозѣ-ты си на слѣдника на кесары-ты, и му прѣдписва сговоръ за миръ подъ стѣны-ты на Цариградъ.

*) Романъ ся-молилъ на царь Симеона така: „Азъ съмъ чулъ, че си богобоязливъ и истиненъ християнинъ: докажи това на работъ, недѣй вече убива и пролива кръвъ, направи миръ съ насъ християне-ты, не давай да ся-накръвяватъ рацѣ-ты на християне-ты съ кръвъ-тѣ на едновѣрны-ты Ты си чловѣкъ, и тебе чака смръть и въскръсение и съдъ. Днесъ живѣ-нешъ, а утрѣ ште станешъ прахъ. Съ какво ште ся-оправишъ прѣдъ Бога за убиване-то на невинны-ты? Ако искашъ имане? Азъ штѣ ти дамъ. Само запри рѣкъ-тѣ си отъ мечъ, обыкни мира и сговора, та да ся-умири и твоа животъ, и християне-ти да си поотдѣхнатъ отъ тягло-то.